

BESMETTINGSGEVAAR (CONTAGION)

Oratie van Prof. dr. Roger J. A. Laeven

Uitgesproken bij de aanvaarding van het ambt van Gewoon Hoogleraar *Risk and Insurance* aan de Universiteit van Amsterdam

Op donderdag 6 september 2012

Nederlandse samenvatting van beleidsgerelateerde hoofdpunten

Financiële markten staan bloot aan besmettelijke schokken. De wiskundige modellen die doorgaans worden gebruikt voor financieel risicomanagement geven geen adequate beschrijving van dit besmettingsgevaar. Sommige financiële instellingen zullen daarom niet adequaat beschermd zijn tegen besmettelijke financiële schokken en te veel risico voor het financiële systeem genereren. Klanten en de belastingbetaler dragen dan deels het risico. Andere financiële instellingen worden mogelijk niet genoeg beloond voor goed risicomanagementbeleid en houden te veel kostbaar kapitaal aan. Ook het beleggingsbeleid zal op basis van dergelijke modellen niet optimaal worden bepaald. Deze oratie gaat in op de ontwikkeling van betere wiskundige modellen en economische theorie voor het meten van financiële risico's – inclusief besmettingsgevaar.

De oratie gaat voorts specifiek in op het prudentieel toezicht op verzekeraars, in het bijzonder op de vraag hoe om te gaan met financiële schokken in verzekeringsverplichtingen en de daartegenover staande beleggingen. Verzekeraars onderscheiden zich van andersoortige financiële instellingen zoals banken door het (zeer) lange termijn karakter van hun verplichtingen. Er wordt toegelicht waarom deze tijdsdimensie explicieter dient te worden meegenomen in het prudentieel toezicht: verzekeraars met lange termijn verplichtingen én beleggingen die daar goed op zijn toegesneden hebben meer tijd om van financiële schokken te herstellen, zonder dat de uitkeringen direct in gevaar komen. Dit is relevant aangezien deze tijdsdimensie verzekeraars waardevolle extra ruimte kan geven in barre tijden.

Er wordt verder gepleit voor countercyclische en macroprudentiële aspecten in regulering en toezicht van financiële instellingen, waarbij de nieuwe modellen – inclusief besmettingsgevaar – een belangrijke ondersteuning kunnen bieden. Daarnaast wordt het belang van transparante verslaggeving duidelijk gemaakt. Indien regulering en toezicht aldus wordt vormgegeven, kan ook worden voorkomen dat er in barre tijden te zware maatregelen worden getroffen.

Ten slotte gaat de oratie in op het ontwerp van een nieuw type pensioenverzekering waarin expliciete, intelligente garanties een belangrijke rol spelen – een contract dat uitgelezen kansen biedt aan de verzekeringssector.

De titel "Besmettingsgevaar" verwijst overigens ook naar de aanstekelijkheid van wetenschappelijk onderzoek op het gebied van *Risk and Insurance*.

Prof. dr. Roger J. A. Laeven (Molenhoek, 22 januari 1979) is Gewoon Hoogleraar (Leerstoel *Risk and Insurance*) aan de Universiteit van Amsterdam. In 2004 was hij gastonderzoeker aan de London School of Economics en van 2007-2012 is hij gastonderzoeker aan Princeton University. Van 2001-2005 werkte hij parttime bij Mercer Oliver Wyman en van 2007-2011 was hij Universitair Hoofddocent aan de Universiteit van Tilburg. Roger studeerde Actuariële Wetenschappen en Econometrie aan de Universiteit van Amsterdam (*Cum Laude*) en promoveerde in 2005 aan dezelfde universiteit (*Cum Laude*). Zijn proefschrift ontving de Christiaan Huygens Wetenschapsprijs 2007 van de Koninklijke Nederlandse Academie van Wetenschappen. Roger ontving een Veni-subsidie (2006) en een Vidi-subsidie (2009) van de Nederlandse Organisatie voor Wetenschappelijk Onderzoek. De leerstoel *Risk and Insurance* die Roger bekleedt, wordt gesponsord door het Verbond van Verzekeraars.

Onder Embargo tot 060912